Mitropolitul Neofit de Morphou: „Vom avea oameni modificați genetic!” (Partea I)

„Să aveți mulți ani binecuvântați și să continuați să vă rugați, spunând: „Dă-mi, Hristoase, credința și răbdarea sfinților!”

Din ceea ce pare și din ceea ce puteți vedea, am intrat în anii în care ni se cere o mare răbdare și mare credință; și anume credința sfinților. Căci vom avea nevoie de răbdarea sfinților și de credința sfinților; ne referim desigur la o persoană care este ortodoxă. Chiar și credincioșii care ar trebui să păstreze credința ortodoxă nu o fac corect, ci mai degrabă o micșorează; un act extrem de periculos.
De ce este periculos acest comportament? Este periculos deoarece viața pe care o va trăi fiecare, de acum încolo, va fi în funcție de ceea ce propria sa conștiință și de ceea ce situația sa, îi vor permite.
Căci slava pe care o vom primi în viața veșnică va depinde de credința pe care o avem!

Uită-te la Apostolul Tichicus (unul dintre cei șaptezeci de apostoli), un tânăr, foarte educat, plin de cunoștințe; ar fi putut trăi o viață plină de onoruri ca avocat sau ca medic. Și toți apostolii care aveau anumite talente, precum Apostolul și Evanghelistul Luca, Apostolul Pavel; nu erau toți pescari. Unii dintre ei aveau cunoștințe vaste și o educație erudită, erau foarte talentați și aveau oportunități lumești de a-și edifica cariere; să mă exprim într-un mod actual. Și totuși, pentru dragostea lui Hristos și pentru adevărul Evangheliei, ei și-au dedicat viața concretizării Sfintei Evanghelii (nu doar predicând-o în fraze goale). Exemplul lor, cuvântul și epistolele lor, pentru cei dintre ei care au scris, sunt până în prezent sursa noastră de sprijin duhovnicesc și de îndrumare; timp de douăzeci de secole.

Generațiile vin și pleacă, dar lucrările sfinților apostoli rămân intacte și sunt temelia credinței noastre. De aceea, Biserica noastră este numită și apostolică, iar credința noastră este numită și apostolică. Prin urmare, dacă pierdem această credință sau dacă o diluăm, mântuirea noastră este în pericol! Viața noastră veșnică este în pericol! Slava veșnică a sufletelor și trupurilor noastre este în pericol! Acesta este motivul pentru care trebuie să fim foarte sănătoși și foarte

atenți în modul în care abordăm Milostivirea lui Dumnezeu în viața noastră și cum mărturisim credința și adevărul Evangheliei!

Aplicarea Evangheliei la propriile noastre vieți este cel mai bun „pașaport” pentru viața veșnică. Aceasta este viața către care au nădăjduit Sfinții Apostoli și în care se bucură! Și noi putem fi colocuitori cu ei în Slava Veșnică, Viața Veșnică și Bucuria Veșnică! Timpul nostru (timpul în care trăim) ne oferă multe oportunități de a ajunge acolo. O mulțime de oportunități!
Dacă Îl mărturisim pe Hristos care a fost Răstignit, care a Înviat din morți și care se va întoarce în slavă!
Dacă Îl împărtășim pe Hristos copiilor și nepoților noștri! În primul rând, prin propriul nostru exemplu, apoi după educația fiecăruia și credința fiecăruia; în funcție de ceea ce fiecare este capabil să facă.
Dar chiar și astăzi trebuie să ne străduim să construim cetăți de credință; fortăreţe de rezistență.
Vin vremuri foarte grele pentru omenire. Se pare că aceste vremuri deosebit de grele abia încep. Când povestea cu acest virus se va termina în mai, vor apărea alte subiecte de plângere; mult mai importante decât acesta. Prin urmare, vom avea nevoie de și mai multă răbdare și chiar de mai multă credință. Suntem acum în etapa de practică și examene. Aceste examene vor lua sfârșit și vor veni examene mai dificile.

Acesta este motivul pentru care vă întreb și am spus acest lucru și în alte locuri, că în fiecare oraș preotul ar trebui să găsească zece oameni de rugăciune. Dacă găsește mai mulți, cu atât mai bine!
Dați fiecăruia dintre cei zece oameni să citească în fiecare zi, în orice moment al zilei, două Catisme din Psaltirea lui David.
Două Catisme durează aproximativ 15 minute… De aceea le numim Catisme. Și acolo unde este scris „Slavă Tatălui …”, ne ridicăm și facem trei metanii.
La sfârșit, vom pomeni numele celor vii și morți, pe cei care ne iubesc și pe cei care ne urăsc, pe cei care ne aduc daruri și cei care ne fac rău, precum și pe oamenii care sunt în dureri și suferință.
Sunt mulți oameni care trebuie amintiți și care au nevoie de dragostea noastră.
Aceasta este cea mai bună cale, cu care Dumnezeu m-a luminat și pe care am primit-o ca sfat de la oameni învățați, astfel încât să putem construi cetăți de credință în fiecare sat și în fiecare loc. Să facem lucruri concrete, nu doar cuvinte și predici!

După cum puteți vedea, situația se înrăutățește; vremurile se înrăutățesc.

Ce ar trebui să facă creștinii? Sunt ei oare capabili să-și pună măști pentru a se feri de aceste lucruri? În timpul următoarei boli care va veni, nu ne vom putea proteja cu măști, nici cu „focuri de armă” (?) Ce vom face atunci?
„Loviturile” se vor dovedi foarte periculoase pentru oameni. Așa cum avem alimente modificate genetic, încet, încet vom avea oameni modificați (genetic).
Prin urmare, creștinii trebuie să rezolve lucrurile dificile. Creștinii sunt meniți a rezolva lucrurile dificile. Ateii sunt meniți a face lucrurile ușoare; ei care cred că pot schimba lumea, dar, de fapt, nici măcar pe ei înșiși nu se pot schimba.
Creștinul este cel care se poate schimba, el se poate transforma, este cel care se poate sfinți.
Noi, episcopii, avem o mare responsabilitate!
Dacă nu putem influența pe mulți, putem ajuta prin mijlocirea câtorva.
Dumnezeu își poate face lucrarea chiar și numai cu doi sau trei oameni!

„Că unde sunt doi sau trei, adunaţi în numele Meu, acolo sunt şi Eu în mijlocul lor” (Matei 18, 20).

UN APPEL À LA PRIÈRE du Métropolite Néophytos de Morfou